

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Leven en sterven langs de Limes : het fysisch-antropologisch onderzoek van vier grafveldpopulaties uit de noordelijke grenszone van Germania Inferior in de Vroeg- en Midden-Romeinse tijd

Smits, E.

Publication date
2006

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Smits, E. (2006). *Leven en sterven langs de Limes : het fysisch-antropologisch onderzoek van vier grafveldpopulaties uit de noordelijke grenszone van Germania Inferior in de Vroeg- en Midden-Romeinse tijd*. [, Universiteit van Amsterdam]. in eigen beheer.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Bijlage V

AANBEVELINGEN VOOR HET OPGRAVEN EN BEHANDELEN VAN CREMATIERESTEN.

De wijze van opgraven en de behandeling van de crematieresten door de archeologen is van invloed op de onderzoeksmogelijkheden.

Het is van belang *Bustum*-graven en brandplaatsen waarbij de crematieresten nog in situ liggen in meerdere vakken en ten minste drie stroken op te graven teneinde de ligging van de skeletresten in het graf te kunnen reconstrueren. Wanneer de crematiegraven in een kuil zijn gedeponceerd kan door middel van het couperen van de grafkuil de samenstelling en gelaagdheid van de kuilvulling en de positie van de crematieresten gedocumenteerd worden. Een eventuele aanwezige concentratie crematieresten behoort in zijn geheel gelicht te worden om deze zo min mogelijk te beschadigen. Urnen kunnen in zijn geheel geborgen worden om de inhoud vervolgens in ten minste drie lagen te kunnen verzamelen met het doel een eventuele volgorde van depositie vast te stellen.

In verband met chemisch onderzoek is het raadzaam om bodemmonsters (van circa 15 gram) uit de bewoningslaag en de afzonderlijke graven te nemen aangevuld met monsters van dierlijk botmateriaal uit dezelfde vindplaats.

Crematieresten kunnen mogelijk droog gezeefd worden met behulp van een zeef met een maaswijdte van 1 mm. Vaak zal het noodzakelijk zijn om de crematies nat te zeven, met een zachte straal van een douchekop met lauwwarm water. Bij kleigrond is het aan te raden om de vuile crematies eerst te laten weken en daarna nat te zeven met dezelfde maaswijdte. Wanneer veel concreties klei op de zeef blijven liggen is het raadzaam deze apart verzamelen zodat de specialist deze van de crematieresten kan scheiden. Na het drogen op kamertemperatuur kunnen de crematieresten in plastic zakken verpakt worden en opgeslagen in een droge, goed geventileerde ruimte.²

² Zie ook het veldhandboek van CvAK voor het opgraven en de behandeling van menselijke skeletresten Carmig-

gelt en Schulten (2002, 55-60).

